

мешати са стабилношћу устава јер она сама није гаранција за стабилност устава. Било је и устава за чију промену је био предвиђен доста сложен поступак али су и поред тога трајали кратко, као што је опет било и устава чији поступак промене није био компликован али су трајали дуже време.

7. Статички и програмски устав

Статички устав имају за циљ да обезбеде одређено друштвено стање, спрече његову промену или, како се то популарно каже, очувају *status quo*. Ти устав су противни свим реформама које би довеле у питање односно промениле најважније државне и политичке установе једне земље.

Добар пример таквог уставног стања и устава је Велика Британија где се до данас, у духу енглеске традиције, поштују неке старе установе као Горњи дом (Дом лордова). Ова установа има своје место у енглеском парламентаризму и она се и, поред значајне реформе спроведене Законом о парламенту од 1911. и даље љубоморно чува и велича као значајан део енглеског менталитета и историје.

Програмски устав су они који утврђују постојеће стање и у исто време одређују правце и облике даљег развоја друштва. То би били флексибилни устав који отварају врата за увођење нових државних, друштвених, економских, социјалних и других облика и односа. Највећи број устава је статичког карактера и за такве уставе је садашњост углавном и слика будућности, док је код програмског устава садашњост само основа за даљи друштвени развој.

8. Очит и прикривени устав

Код ових првих, очитих устава, стварност се огледа у јасном, транспарентном политичком животу и односима, док су код прикривених ти односи нејасни и замагљени у уставу и не виде се из њега. Очит устав је онај из кога се виде главне полуге система и основни носиоци власти (парламент, влада, судови и др.) док би прикривени био онај који је супротан стварним установама и њиховом функционисању.

У оквиру новијих подела Устава постоје и оне које уставе разликују према њиховом социолошко-правном моменту, њиховом важењу и односу према друштвеној стварности или утицају на њу. То су: